

nia JM Rektora oraz Dziekana Wydziału. Następnie profesor Kisielewicz odczytał laudację prezentując drogę naukową prof. Dietharda Pallaschke, Jego wkład w rozwój matematyki światowej i polskiej, silnie akcentując zasługi Profesora w budowaniu oraz rozwoju środowiska matematycznego w Zielonej Górze.

Po laudacji JM Rektor Czesław Osękowski w towarzystwie promotora postępowania oraz Dziekana Wydziału - prof. Andrzeja Cegielskiego dokonali aktu nadania tytułu. Rozbrzmiała pieśń *Gaudeamus Igitur*. Po zakończonej pieśni nastąpiły wystąpienia Gości, następnie prof. Tadeusz Kuczynski - Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą odczytał listy gratulacyjne.

Podkreślano szczerą, bezinteresowną życzliwość prof. Dietharda Pallaschke okazywaną przez niego spotykanym ludziom, bezkompromisową postawę w pracy, życiu, jego wielką skromność i duże poczucie humoru. Składano serdeczne gratulacje, życzonego zdrowia i dalszych lat owocnej działalności.

Odśpiewanie pieśni *Gaude Mater Polonia* poprzedził wykład Honorowego Doktora pt. „Fractional Arithmetic for Convex Sets”.

Po zakończeniu uroczystości w Galerii Rektoratu odbył się poczęstunek dla zaproszonych gości.

Justyna Magda

WYSTĄPIENIE DZIEKANA WYDZIAŁU MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII NA UROCZYSTOŚCI WRĘCZENIA PROFESOROWI DIETHARDOWI PALLASCHKE TYTUŁU DOKTORA HONORIS CAUSA UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO W DNIU 14 CZERWCA 2010

Magnificencjo Rektorze, Prześwietny Senacie, Czcigodny Doktorze Honorowy, Wielce Szanowni Państwo, przyznanie przez Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego tytułu doktora *honoris causa* Profesorowi Diethardowi Pallaschke jest z jednej strony zasłużonym wyróżnieniem go za jego znaczący wkład w rozwój matematyki, w rozwój współpracy naukowej między polskimi i niemieckimi matematykami i w rozwój zielonogórskiego środowiska matematycznego. Z drugiej zaś strony przyjęcie tego tytułu przez tak znakomitą osobę stanowi również powód do dumy dla naszej społeczności akademickiej. A jest to rzeczywiście powód do dumy, ponieważ Profesor Pallaschke jest matematykiem o znaczącym dorobku naukowym i cieszącym się dużym szacunkiem na całym świecie.

Profesora Dietharda Pallaschke poznałem 27 lat temu na jednej z konferencji organizowanej w Polsce na początku 1983 roku. Przebywając później przez półtora roku w jego Instytucie, byłem oczarowany niepowtarzalną atmosferą jaka tam panowała: pasjonujące dyskusje o matematyce połączone z anegdotami o matematykach, przeplatane pełnymi humoru dyskusjami o polityce oraz o zaletach

i wadach życia w Europie po obu stronach Łaby i Odry w pełnych napięcia latach osiemdziesiątych. Na krótszych lub dłuższych stażach byli u niego również inni zielonogórscy matematycy: prof. Michał Kisielewicz i prof. Jerzy Motyl oraz wielu znanych matematyków z innych polskich ośrodków, których miałem okazję poznać właśnie w Karlsruhe: prof. Czesław Olech, prof. Zbigniew Semadeni, prof. Danuta Przeworska-Rolewicz, prof. Stefan Rolewicz, prof. Lech Drewnowski.

Wielu matematyków, z którymi rozmawiałem i którzy mieli kontakty z Profesorem Pallaschke przyznaje, że wywarły one duży wpływ na ich kulturę matematyczną, zainteresowania i karierę naukową. Profesor Pallaschke również czerpał wiele z kontaktów z innymi, szczególnie z polskimi matematykami. Potwierdzeniem tego jest to, że blisko połowa jego obszernego dorobku naukowego liczącego ponad 80 publikacji powstała we współpracy z licznym gronem polskich matematyków, z których część jest z nami na tej sali. Dwóch z nich jest również współautorami jego liczących się na świecie monografiach naukowych: *Foundation of Mathematical Optimization - Convexity without Linearity*, którą napisał wspólnie z prof. Stefanem Rolewiczem oraz *Pairs of Compact Convex Sets - Fractional Arithmetic with Convex Sets*, którą napisał wspólnie z prof. Ryszardem Urbańskim, obie wydane przez znane na świecie Wydawnictwo Kluwer Academic Publications. Na uwagę zasługuje również fakt, że Profesor Pallaschke przetłumaczył na język niemiecki dwie książki polskich matematyków: *Analizę funkcjonalną i teorię sterowania* autorstwa Stefana Rolewicza oraz *Rachunek wariacyjny ze wstępem do programowania matematycznego* autorstwa Juliana Ławrynowicza.

Obok swego bogatego dorobku naukowego ma prof. Diethard Pallaschke również okazały dorobek w kształceniu kadr naukowych. Wypromował on 15 doktorów, z których 4 jest już profesorami w znaczących uniwersytetach europejskich: w Cambridge, Dortmundzie, Duisburgu-Essen i Kolonii. Ma on również duże osiągnięcia w organizowaniu pracy naukowej, czego wyrazem jest przygotowanie wielu ważnych międzynarodowych konferencji i prace edytorskie w licznych czołowych czasopismach matematycznych.

Szanowni Państwo, kontakty prof. Dietharda Pallaschke z polskimi matematykami rozpoczęły się pod koniec lat 60. ubiegłego wieku, a więc ponad czterdzieści lat temu i trwają nieprzerwanie do dzisiaj. W chwili wprowadzenia w Polsce stanu wojennego Profesor Pallaschke był gościem Instytutu Matematyki PAN. Znał więc dobrze polskie realia tamtego okresu. Nie przeszkodziło mu to w przyjeździe do Polski dwa miesiące później, aby dowiedzieć się, jaka jest sytuacja polskich matematyków i pomóc w przygotowaniach do Światowego Kongresu Matematycz-

nego, który odbył się w Warszawie latem 1983 roku. Przez te czterdzieści lat bywał w Polsce kilka razy do roku, na konferencjach, w różnych instytutach matematycznych, gdzie wspólnie z polskimi kolegami przygotowywał kolejne publikacje i monografie. Brał również udział w kilku konferencjach organizowanych przez zielonogórskie środowisko matematyczne, w Żaganiu, Gronowie, czy Będlewie. W roku 1986 na Zjeździe Polskiego Towarzystwa Matematycznego w Kielcach wygłosił referat plenarny w języku polskim. Od początku semestru letniego Profesor Pallaschke jest gościem na naszym Uniwersytecie, gdzie wygłosił semestralny wykład *Generalized Convexity and Nonsmooth Optimization* na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

Szanowni Państwo, Hermann von Helmholtz powiedział, że „najbardziej praktyczną rzeczą na świecie jest dobra teoria”. Uważam, że tę myśl sławnego fizyka niemieckiego z XIX wieku potrafił dobrze rozwinąć Profesor Pallaschke w swojej pracy naukowej. Podkreślił to profesor Henryk Hudzik w swojej recenzji pisząc, że „punktem wyjścia do rozwijania teorii matematycznych [...] była zawsze u Profesora Pallaschke wiedza i przekonanie o ich dużym znaczeniu aplikacyjnym. Może właśnie dlatego tak chętnie nawiązywał kontakty naukowe z matematykami polskimi, którzy reprezentowali bardzo duży potencjał naukowy w zakresie teoretycznym, a nie zawsze mieli tak duże jak on rozeznanie w możliwościach zastosowań rozwijanych teorii”.

Magnificencjo Rektorze, Prześwietny Senacie, Czcigodny Doktorze Honorowy, Wielce Szanowni Państwo, Rada Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii występując w listopadzie 2009 do Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego o przyznanie prof. Diethardowi Pallaschke tytułu doktora *honoris causa* uznała go za godny naśladowania wzór wielkiego uczonego i nauczyciela oraz wspaniałego człowieka. Cieszą nas wyrazy poparcia i uznania za tę naszą inicjatywę, płynące z licznych polskich uniwersytetów. Z wielką radością przyjęliśmy więc fakt dołączenia prof. Dietharda Pallaschke do szacownego grona doktorów honorowych Uniwersytetu Zielonogórskiego uchwałą Senatu z dnia 24 marca 2010 r. na podstawie opinii Senatów UAM i UŚ oraz RN IM PAN i recenzji profesorów Romana Gera, Henryka Hudzika i Stefana Rolewicza. Jest to dla nas tym większa radość, że zielonogórskie środowisko matematyczne łączy z Profesorem Pallaschke liczne więzy przyjaźni. Z tej wielkiej przyjaźni, jaką nas obdarza będziemy czerpać przez wiele lat.

Andrzej Cegielski